

vo-política, el país ha observat els canvis amb enorme expectació. «Associacions habemus» ha proclamat la fumata blanca. I tothom ha esbrinat el panorama per tal de preparar la seva associació. Després d'haver sentit a parlar d'una associació político-esportiva, hom pensa que no seria res d'estrany promocionar alguna associació de caire semblant.

Així, per exemple, tenint en compte que, avui dia, un dels temes que apassionen és l'ecologia i la defensa del medi ambient, es podria formar una associació de boletaires. El boletaire és un home preocupat per la conservació dels boscos, de la molsa i, en definitiva, dels bolets. Trobar vint-i-cinc mil boletaires disposats a defensar amb unghes i dents el rovelló, el pinatell i la pota de rata, farien força enrenou. Vint-i-cinc mil boletaires carregats de cistells i d'idees forestals donarien al país aquella agrupació social demòcrata boletaire que, no cal dir, tot país civilitzat ha de tenir.

Una altra possibilitat serien els capellans de Cuenca. Els capellans que es reuneixen a Cuenca i són capaços de promocionar concentracions d'una certa importància, també podrien pensar en alguna mena de coordinació. Es clar que, malgrat que es tracta de gent amb empena, potser no seria fàcil trobar-ne vint-i-cinc mil, sobretot per qüestions de vestuari. Però si hi afegíssim els seguidors i simpatitzants, la cosa canviaria. Vint-i-cinc mil capellans, familiars de capellans i amics de capellans, cantant Te-Deums a Cuenca es farien sentir a tot el país i podrien donar molta guerra.

També podrien associar-se els ex-accionistes de Sofico. Trobar vint-i-cinc mil soficats no deu pas ser massa difícil. L'objectiu seria aconseguir un dotze per cent de democràcia, un dotze per cent de sufragi i un dotze per cent de màniga ampla. S'aprendrien de memòria els dotze mesos de l'any, la taula dels dotze i els dotze apòstols. I dirien barbaritats a dotzenes recordant el dia que van ser soficats. Aquesta

associació tindria, segons sembla, un dotze per cent de possibilitats.

Es podria pensar, també, en els afectats d'inundació. Tenim el país tan inundat, tan propens a passar-ho tot per aigua, que no seria difícil trobar quinze províncies remullades. Com que són gent amb els papers mullats, no es veu massa clar quin caire tindria l'associació. En tot cas es preveu una normativa molt severa sobre la conducta dels rius i una prohibició absoluta de les manifestacions pluvials no autoritzades. El seu lema: nedar i guardar la roba. La seva bandera: un paraigua estès.

Els que volen associar-se són els liberals infiltrats. Els liberals infiltrats intentarien, segons sembla, una organització de centre-esquerra, tombant a la dreta, al fons. Segurament, proposarien la legalització de la pornografia, el naufragi del sufragi i la fecondació artificial, sobretot en el cas de vaques suïsses que, pel fet de ser amorals i estrangeres, tolerarien més aquesta mena de manipulacions. Els liberals infiltrats, cantarien, naturalment, l'himne de Riego, però arranjada estil tango i gravada, en versió pop, a Perpinyà.

Els que, aprofitant això de l'any de la dona, voldrien fer alguna cosa, són els fabricants de cotilles. La cotilla, que ha caigut en desús degut, sobretot, a la relaxació de costums, ha estat durant molt de temps, símbol de capteniment i de mesura. Una dona entocollada ha estat sempre una dona amb llibertat dintre d'un ordre, és a dir, dintre d'una cotilla.

Finalment, seria convenient formar una associació de pa amb tomàquet. I botifarra. El pa amb tomàquet (i botifarra), menat en bona companyia, és un element moderador que podria proporcionar al país allò que necessita de totes totes: una majoria silenciosa. Silenciosa, naturalment, perquè, mentre hom menja, ha de callar.

JAUME FARRIOL

**RECAL
ARTÍCULOS
DEPORTIVOS**

**DEPORTES
SASTRE**

Plaza Perpiñá, 15 - Telef. 270 04 58
Granollers

ds